

BYLICOWY (14) *ai*

o jasne.

sg m G bylicow(e)go (1). ◊ *D* bylicow(e)mu (1). ◊ *I* bylicowym (1). ◊ *f N* bylicow(a) (1). ◊ *I* bylicową (8). ◊ *n G* bylicowého (1). ◊ *pl G* bylicowych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „bylica” (14) : FalZioł I 107a; Ofobliwe lekarstwo ku lekkiemu á spiefznemu porodzeniu: Weźmi pieprzu ziarn czthernaście/ piołynowych látorości/ thákże bylicowych/ ieleniego żiela/ ruty/ wśzyftkiego zárownno/ vtáfzy to czyście SienLek 113v.

Wyrażenia: »korzeń bylicowy« (1): Naprzeciw wśzelkiemu wzđęciu. Wezmi korzenia byliczowego ieden łot/ wężowniku łot, Iałowczu łoth/ biedrzeńczu poł łota, Thy wśzytki rzeczy vwarz w winie FalZioł V 117.

»kwiecie bylicowe« (1): Włóż w Wino kwiećia bylicowého á warz ié SienLek 132v.

»sok bylicowy« (1): Weźmi oleiu cegláného/ á zmiéłzay go z łokiem bylicowym/ day tego truneczek wypić chorému SienLek 140.

»bylicowa wodka« [szyk 5 : 4] (9): tego ziela łok z wodką byliczową pity/ macicę na łwe miefcze pocifka. FalZioł I 14a; połli do Apteki iżby vcżyniono piłuly z byliczową wodką FalZioł V 24v, I 57d, II 14b, III 33d, V 84, 87 (8); SienLek 56v.

Cf **BYLICZANY, BYLICZY**

BZ